

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 576/2022
13.07.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. Кривичног законика у стицају са кривичним делом спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-318/21 од 30.08.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 282/21 од 21.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К-318/21 од 30.08.2021. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 282/21 од 21.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К-318/21 од 30.08.2021. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ у стицају са кривичним делом спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ, па су му за наведена кривична дела претходно утврђене појединачне казне и то за кривично дело из члана 246а став 1. КЗ казна затвора у трајању од 4 месеца, а за кривично дело из члана 336. став 2. КЗ казна затвора у трајању од 3 месеца и новчана казна у износу од 50.000,00 динара, те је окривљеном изречена условна осуда којом му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 5 (пет) месеци и одређено је да се иста неће извршити ако окривљени за време проверавања од 2 (две) године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, те је окривљени осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће му за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора, с тим што се окривљеном у новчану казну и у утврђену казну затвора у случају опозивања условне осуде урачунава време које је провео на задржавању у полицији у периоду од 05.02.2021. године до 07.02.2021. године.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то 2,64 грама конопље. Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, а чији ће износ бити утврђен посебним решењем у смислу одредбе члана 262. став 2. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2КЖ1 282/21 од 21.03.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Старој Пазови и браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића, па је потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови К-318/21 од 30.08.2021. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Деан Моћић, због повреда закона из члана 439. тачка 1), члана 441. став 4. и члана 460. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд у смислу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП усвоји као основан поднети захтев и укине у целости првостепену и другостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац непостојање по њему у радњама окривљеног свих битних елемената бића кривичног дела спречавање и ометање доказивања из члана 336. став 2. КЗ, за које је оглашен кривим, суштински образлаже тако што оспорава оцену суда о подобности спорне ПВЦ кесице са малим траговима ТХЦ, а коју је окривљени критичном приликом одбацио, да се помоћу ње у конкретном случају докаже одређена битна чињеница.

Поред тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева такође дозвољено окривљеном. Међутим, бранилац ову повреду закона суштински образлаже тако што оспорава као неправилну оцену суда о постојању у конкретном случају могућности окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка на које га је суд обавезао, указујући на погрешну оцену чињеница и околности које постоје на страни окривљеног, а које су од значаја за одлуку о трошковима кривичног поступка и износећи при томе сопствени чињенични закључак да је обавезивањем окривљеног на накнаду трошкова кривичног поступка доведена у питање његова егзистенција и

егзистенција његове породице, те да је стога суд окривљеног требало да ослободи од дужности да накнади трошкове кривичног поступка.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у поднетом захтеву, као разлоге побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном (члан 439. тачка 1. и члан 441. став 4. ЗКП), док суштински оспорава оцену суда о подобности неког предмета да се помоћу њега у конкретном случају докаже одређена чињеница, као и оцену суда о постојању у конкретном случају могућности окривљеног да накнади трошкове кривичног поступка, указивањем на погрешну оцену од стране суда чињеница и околности које су од значаја за одлуку о трошковима кривичног поступка, а што све не представља законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

Осим тога, бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи и повреду одредбе члана 460. ЗКП, истицањем да другостепени суд у образложењу своје одлуке није адекватно и непристрасно оценио све жалбене наводе браниоца окривљеног, а посебно оне везане за по мишљењу браниоца неправилну одлуку првостепеног суда о трошковима кривичног поступка. Такође, бранилац окривљеног у образложењу захтева наводи и да нижестепени судови нису дали никакво образложење за своју одлуку да окривљеног обавезу да накнади трошкове кривичног поступка, а што би по налажењу овога суда представљало битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног правноснажне пресуде побија и због повреда одредаба члана 438. став 2. тачка 2) и члана 460. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Из напред изнетих разлога Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Деана Моћића одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**За председника већа-судија,
Дубравка Дамјановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић